

השומרים תפסו את הגנבים באתר הבנייה הם לא מסרו אותם למישטרה במקום זאת הם אמרו להם:

צת לפני חצות נעצר טנדר מיסחרייפתוח ליד אתר הבנייה. אחר מנוסעי הרכב קפץ מעל שעריהברול והפיתע את השומר. הוא שלף אקדה וקירב אותו לראשו של השומר המבוהל. "תיכנס לצריף שלך," הורה הפורץ. "שב ותשתוק!" אחרי שנעל את השומר בצריף, ניגש הפורץ אל השער ופתח אותו. הטנדר ושני נוסעים נוספים נחתו באתר הבנייה של בית-החולים וולפסון בחולון. חברת

ישבו כעבור כמה ימים, אחרי שהחקירה נגדם תסתיים, ויכצעו פריצת-נקמה. כך קרה בשכונת כפיר, ברומה של תל-אביב: אחרי חצות התקרב אלמוני לשומר האתר וביקש גפרור, כדי להדליק סיגריה. השומר מסר את הגפרורים בזווית וניסה לסגת אל הצריף שלו. האלמוני כיוון אקדה לראשו של השומר והוביל אותו לתוך הצריף. פורץ אחר, שנכנס דרך קצה אחר של האתר, הפתיע את השומר השני והביא גם או תו לצריף. פורץ שלישי סגר את הדלת בקרשים ובמסמרים. גם החלור נות של הצריף נאטמו בקרישים. עכשיו הגיע השעה ליתחיל לעבוד. מישמרת הפורץ צים הורידה 50 משקופים מה בניין, שרק אותו יום הספיק הקבלן להעלותם למיסגרות החלונות, מבלי להתקין אותם בקיר באופן סופי. השלל היה יקר: קרוב לחצי מיליון

נא לגנוב

אצל השוכן

170 מיליון שקל לגניבות

שלל הפורצים באתרי הבניה של החברה הקבלנית הגדולה ביותר במדינה הסתיים במשך השנה שעברה ב-50 מיליון שקל. הגנבים העלו על משאות, באישון-לילה, טונות של מלט, ברזל, משקופים, דלתות, מירצפות, גנרטורים, כדי להילחם במכת הגניבות. נאלצה החברה לשלם לחברות אבטחה, עבור שרותי מניעה ושמירה. כ-120 מיליון שקל. הסטאטיסטיקה מגלה שעל כל 100 גניבות, מצליחה המישטרה לתפוס ששה, שבעה פורצים. הקבלנים אינם יודעים מה לעשות - לחכות עד ששומרי החוק יתפסו את הגנבים ובתי-המישפט יענישו אותם בקנס של כמה אלפי שקל, כעבור שנתיים, או להילחם בנגע בכוחות עצמם!

שקל. הפורצים הסתלקו ללא הפרעה. השומרים נשארו סגורים בצריף, עד למחרת היום. או העלה הקבלן שוב 50 משקופים חדשים לקומות הבניין. כדי להבטיח את המשקופים הפעם, הוא התקין גם 50 דלתות ברירות, כבר כאותו לילה חזרו הפורצים. הם קשרו את השומרים, איימו עליהם, וסגרו אותם בצריף. במשאית שלהם, שהביאו עימם, העמיסו הפורצים את 50 המשקופים ואת 50 הדלתות. הפעם היה השלל כפול: מיליון שקל תוך קצת יותר משעתיים. אחרי מכה זו, נשלחו אנשי חברת השמירה להציל את הקבלן, כמה ימים היה שקט. לא באו אורחים, נראה כי הפורצים ויתרו, או שעברו לאתר אחר.

שבוע אחרי הפריצה שבה נגנבו המשקופים והדלתות, מסר הנבלש במכשיר-הקשר שלו: "הם באים!" שלושה פורצים נכנסו לחצר האתר. הם ניטרלו את השומרים והתחילו להעמיס חומרי-בניין על המשאית שלהם. ששת הנבלשים סגרו את דרך הנסיגה של הפורצים. הגיע הרגע להציג את עצמם: "היי אתם שומעים אותנו? אנחנו השומרים! הסגירו את עצמכם! אין לכם לאן לברוח!" הפורצים הבינו שהפעם הפסידו. לשלושה נגד ששה, אין סיכויים: מנהיג הפורצים נכנע, אך הוא ידע שהמישחק לא נגמר. הגיע הרגע החשוב ביותר. זה לא הכל להשתלט על פורצים ולקשור את ידיהם מאחור. השאלה היא, מה יהיה אחרי התפיסה? מנהיג הפורצים, עכריין צעיר

ופיקה, בנה של אלמנה, הצהיר חגיגות בפני תופסיו: "ועכשיו, מה תעשו? תרכיזו ליי? תמסרו אותי לשוטרים שהם ירכיזו ליי? אני מגיל שלוש מקבל מכות. זה כבר לא מפחיד אותי! יעמדו אותי למישפט? אולי הושפט יטיל עלי, בעוד שנתיים, קנס של 2500 שקל. זה בריוק מה שאני מרוויח תוך כמה דקות של העבודה שלי..."

הנבלשים היו מוכנים לשיח הזה. הם הבטיחו למנהיג הפורצים שיעמדו על זנבו, לילה אחרי לילה, כפתח ביתו, כך שלא יוכל לצאת לעבודה. הבטחה זו היתה יותר חמורה עבור כנופיות הפורצים, מהסגרתם ליד המישטרה. העיסקה נחתמה. המנהיג הבטיח שלא יתקרב יותר לאתר הבנייה הזה. מאז עברה שנה, לא נגנבה משם אפילו סיכה. אך בצד השני של הכביש, ראו השומרים, איך מעמיסים פורצים בלילות משאיות של חומרי בניין, ללא כל הפרעה.

גניבות בחסות הדת

מדוע לא ממהרים אנשי חברת השמירה להביא את הפורצים שהם תופסים ליד שומרי החוק, בתחנות המישטרה? לפני חודשיים הביא בלש של חברת-שמירה פורץ למישטרה. הוא הגיש תלונה על הפריצה. אך גם הפורץ, שלמד את כל הטריקים של המיקצוע, התלונן נגד הנבלש, על כך שזה היה מעצר בלתי-חוקי. הפורץ טען שקיבל מכות ושהבלש נטפל אליו סתם. השוטרים עצרו את הנבלש לחקירה. הפורץ שוחרר. התגובה וזהו אירעה גם כאשר ניידת-סיוור של המישטרה הוועקה לאתר-בנייה וכאשר השוטרים התקרבו, נפתחה עליהם אש. השוטרים

נכנסו לאתר, לא מצאו פורצים, וגררו איתם את השומר לתחנת-המישטרה, כחשוד ברי. אחרי זמן שוחרר השומר, אך הפורצים לא נתפסו. לילה אחרי לילה היו מתרוקנים מחסני אתר-הבנייה בשכונת כפיר. שומרי האתר לא ריווחו על פורצים. בכל זאת, הגניבות הלכו וגדלו מיום ליום. הנבלשים עלו על עיקבותיו של אחר השומרים, שהיה חשוד בשינוף פעולה עם הגנבים. הוא גילה לבלשים את השעה שבה אמורה היתה משאית להוציא חומרי בניין מהאתר. הנבלשים עקבו אחרי המשאית ונדהמו לגלות שהפורצים היו הפועלים ומנהלי העבודה של האתר. מנהלי-העבודה, שפרץ את המחסנים, העבירו את החומרים לאתר-בנייה אחר, מקום שבנה ללקוח על חשבונם. הוא גנב ברזל, מלט, מירצפות, לילה אחרי לילה. הקבלן הראשי שממנו גנב מנהלי-העבודה את חומרי-הבניין, קיבל את הדיווח של הנבלשים. הוא פיטר את מנהלי-העבודה שגנב ממנו אך סירב למסור אותם למישטרה. הוא פשוט שלח אותם הביתה.

אילו היתה הפרשה מגיעה למישטרה, יתכן שהיו עוצרים גם את הפועלים שעובדים כאתר, והקבלן לא היה מעוניין להישאר ללא עובדים ולעכב את הבנייה. יש גם גניבות מאתר-בנייה ממין אחר לגמרי. גניבות-מיצווה, כביכול בסוכות ובל"ג-עומר, מתרוקנים מחסני-הבניה מכוניות עצומות של עצים וקרישים. או יוצאים הנבלשים של חברת-השמירה למשימה קשה. הנבלשים יוצאים במשאיות, אוספים ומפריקים את הסוכות ואת המחסנים הפרטיים על גגות הבתים ומוציאים ממרתמים קרשים-לבנייה שנגנבו. אנשים חובשי כיפה, נשים ובני-נוער יורקים על הנבלשים המחזיריים את חומרי-הבניין הגנובים הללו. תת-ביישו, איך אתם מעיזים לקחת את

העצים האלה, זו מיצווה להקים סו זו לא גניבה!"

טיפול בהל

המעשה הכמעט-קלאסי הוא הפורצים היו מבקרים באתר-הבנייה של בית-הספר ברמת-אליהו או בראשון לציון, כמו בביתם. החכם שבנתה את בית-הספר (אפריק ישראל) היתה חסרת אונים. הבנייתה, מה יהיה אחרי תפיסת הגנב הדברים לא היו משתנים או התפיסה, מפני שהפורצים מאורגנים בכמה כנופיות. כא נתפסה כנופיה אחת, המשי הכנופיה השניה את הגניבות בלי הבא.

הנבלשים של חברת-השמירה ליתו שרק טיפול בהלם ישים לחגיגת הפורצים בבית-הספר. צוות בלשים של חברת-השמירה ארכ לפורצים. אחד הנבלשים די נמכשיר קשר לחבריו, שהפורץ נמצאים בפנים. שלוש מכוניות בלשים, הפעילו את ה"קוואק" של הרליקו פנסים ענקיים שהפכו את את הבנייה לכימת תיאטרון. הגנידות הבלשים סוכבו את שטח בית-הספר כמו במיווך מכוניות. הצפצפו והסירנות נשמעו בחצות הלי והבלשים גם דאגו למסור למישט על המיבצע שלהם, כדי למ התגשויות. המטרה הושגה. כנופיות הפורץ האחרות ששמעו על מה שהתרח באותו לילה ברמת-אליהו, נמו מלחצות את הכניסה לחצר בית-הס שבבניה. אבל הגניבות לא נפס הפורצים רק עברו לאתר הבנייה סמוך. וזה כבר לא הפריע לבל חברת-השמירה. מרסל זוהר